בית משפט השלום בבאר שבע

17 יוני 2014

עש"א 14-01-986 שלום ואח' נ' סניף נתיבות

בפני כב' סגן הנשיא, השופט אור אדם

המערערים:
1. שביט – גז שלום – בעצמו
2. צפורה גז - שלום - בהעדר
ע"י ב"כ עו"ד מאיה לביא

נגד

המשיב:
בנק טפחות בע"מ סניף נתיבות
ע"י ב"כ עו"ד שמחוביץ

פרוטוקול

ב"כ המשיב:

לשאלת בית המשפט, מדובר בשלושים שיקים שחזרו במהלך חודש ושלושה ימים מיום 28.10.13 עד יום 2.12.13.

עוד יצוין כי, מאז עיכוב ההגבלה אין החזרה של שיקים נוספים, והחשבון גם לא נמצא בטיפול משפטי.

ב"כ המערערים:

חשוב לציין שהמבקשים פרעו את כל החובות והשיקים לצדדים שלישיים, הם לא חייבים כספים בעניין שיקים שחזרו.

בנוסף, אנו מבקשים את סיוע ועזרת בית המשפט הנכבד לפנים משורת הדין. אנו לא מעוניינים להתנצח מול הבנק. יש נסיבות מיוחדות שיש להתחשב בהם, המדובר במפוני גוש קטיף, שהיה להם מפעל לייצור מיצים, הם מצאו את עצמם בגיל מבוגר, עקב החלטת הממשלה ללא כלום. עד היום הם מתגוררים בקרוילה בניצן. ביתם החדש הם לא הצליחו לסיימו. למעשה, מפעל זה מתחיל לתת פירותיו, זה מפעל לייצור סוכריות שמעסיק 15 משפחות שסמוכים על שולחנו של המבקש. משנת 98' הוא מתעסק בתעשיה זו. לכן הסרת ההגבלה במקרה זה היא בעצם תצילו מהתרסקות, אותו ואת משפחתו ואת 15 המשפחות. לכן לפנים משורת הדין, אנו מבקשים את סיוע בית המשפט, שיכול ליתן עזרה בנושא זה.

ב"כ הצדדים:

אין לנו התנגדות לקיום שיח מחוץ לפרוטוקול.

ב"כ המשיב:

אני חוזר על התגובה שהגשתי.

חברתי לא באה בטענות אל הבנק, על כן זו בקשה לפנים משורת הדין.

מאחר ומדובר בבקשה לפנים משורת הדין, והבנק נהג כדין, אני אוותר על חקירה נגדית של המצהירים מטעם המערערים.

המערער 1:

אני מצהיר שאין לי שום טענות כנגד הבנק.

אני הקמתי מפעל והשקעתי בו 1,500,000 ₪ שהבאתי מהבית. השקעתי מפעל גדול בברור – חיל. כשמתחילים לייצר הלקוחות לא מכירים את המוצר, לא משלמים. צריך למכור, לראות את תגובת השרשרת. ההון החוזר שלי מתקצר. ז"א גם האשראים כלקוח חדש, האשראי שמקבלים ספקים, הם אשראים קצרים. זה מה שגרם לתיק זה שהשיקים יחזרו. לא התכוונתי ליתן שיק שיחזור. אני נאבקתי. אחרי שסיפקתי את הסחורה, לא רצו לשלם לי. לראיה, החזירו שיק של 320,000 ₪, פרעתי את הכל.

כל השיקים האלו היו שיקים שכשמשכתי אותם למועד עתידי, הייתה יתרה, לכן סברתי שהם יכובדו.

בגלל שהלקוחות לא שילמו , זו תעשיה אנו רוכשים חומרי גלם. משלמים משכורות.

נטרלתי את עצמי מההתנתקות, קשה מאוד להתחיל בגיל 50, שוב עסק. כשהקמתי את המפעל ההוא, הייתי בן 27-28. נראינו אחרת. במשך 14 שנה, צברתי לקוחות.

לשאלת בית המשפט, מתי קיבלתי התראה על חמשת השיקים האחרונים, משיב: לא שלחו לי התראה. נשאלתי על ידי עורכת הדין שלי לגבי התראה, ואמרתי שלא קיבלנו שום התראה. הם לא הוציאו לי כל התראה.

ב"כ המשיב:

התראה נשלחה לכתובת שלו, לתא דואר.

פסק דין

1. מדובר בערעור על הגבלה בהתאם להוראות חוק שיקים ללא כיסוי, התשמ"א – 1981.

2. בהודעת הערעור ציינו המערערים, כי היה להם יסוד סביר לחשוב כי השיקים יכובדו, וזאת בהתאם סעיף 10 לחוק הנ"ל, ובהתאם להתנהלות קודמת בין הצדדים.

3. בדיון היום, עלו טענות המערערים וביניהם העובדה שמדובר במפוני גוש קטיף, אשר הקימו מפעל סוכריות. המערער אף הצהיר כי מדובר היה בשיקים עתידיים אותם מסר על יסוד הנחה כי יקבל תשלומים מסוימים ועל כן בעת משיכתם, הוא סבר כי יהיה להם כיסוי.

4. מעיון בשיקים עולה כי, מדובר בשיקים שחלקם בסכומים קטנים יחסית, אשר נמשכו בתוך תקופה קצרה של חודש ושלושה ימים, כאשר אין ספק שנשלחה התראה, אולם בהתחשב בקוצר הזמנים טען המערער, כי לא קיבל את ההתראה בטרם הוצאה ההגבלה.

5. בתיק זה ביקשה באת כח המערערים לשקול שורה של נסיבות לפנים משורת הדין, ובין השאר העובדה שמדובר בתקופה קצרה של חודש ויומיים, העובדה כי תמורת של כל השיקים בסופו של דבר שולמה לנפרעים, העובדה שמדובר במפוני גוש קטיף, אשר סבלו ממצוקה זמנית, העובדה שמאז עיכוב ההגבלה על ידי בית המשפט, לא חזרו שיקים נוספים, ובעיקר העובדה שמדובר במפעל אשר בו כחמישה עשר עובדים כאשר ההגבלה תפגע פגיעה אנושה בפרנסתם.

6. נוכח כל האמור לעיל, ובמידה רבה לפנים משורת הדין, אני מקבל את הערעור בנוגע לשיק מספר 3 ועד שיק מספר 23, דהיינו, כל השיקים שהוחזרו החל מיום 1.11.13 ועד 21.11.13 לא ימנו במסגרת מניעת השיקים החוזרים ויוותרו תשעה שיקים בלבד.

7. יש לציין כי, המערער הצהיר מפורשות בפני כי, הבנק נהג כדין בכך שהחזיר את השיקים. בנסיבות אלו, חרף קבלה חלקית של הערעור, אני מורה על תשלום הוצאות למשיב בסך 3,000 ₪, אשר יועברו למשיב מהפקדון שהפקידו המערערים באמצעות בא כח המשיב.

<u>זכות ערעור כחוק.</u>

ניתנה והודעה היום י"ט סיוון תשע"ד, 17/06/2014 במעמד הנוכחים.

אור אדם, סגן נשיא